

Nu e neam fără meleg,
Nu-i păstor fără toiag,
Nu-i plugar fără de glie,
Pedagog – fără "Făclie".

Tudor RUSU

O picătură de cernelă

Pedagogul pornește iarăși la drum.

Cu ce gânduri?

Pe 24 iulie 2012, zi în care Nicolae Timofti, prin decret prezidențial, l-a angajat în calitate de consilier al său pentru probleme de cultură și educație pe prof. dr. Mihail Șleahțișchi, l-am auzit pe un părinte din satul meu natal Suruceni, al cărui copil eșuase la BAC, spunând: „Pe ministrul acesta mai bine-l destituiau încă înainte de BAC”. **Ministrul acesta**, în 2012, răsturnând un număr destul de mare de aranjamente în sesiunea de BAC, a zguduit societatea prin ceea ce a dat la iveală – degradare morală aproape totală – și a făcut-o să se întrebze: „Școala, încotro?”.

Mihail Șleahțișchi nu a fost destituit, cum cred unii. Să-l cităm pe el însuși: „În data de 24 iulie am scris o cerere prin care am solicitat revocarea din funcția de ministru al Educației în legătură cu angajarea în calitate de consilier al Președintelui Republicii Moldova”.

Peste o zi, la „Publika TV”, analistul Igor Boțan, care „se pricepe” la toate, ținea hangul consăteanului meu vorbind pe un ton incriminator: „Ceea ce a făcut ministrul Mihail Șleahțișchi la examenele de BAC a fost o catastrofă”. Pentru acest analist nu e o catastrofă fraudarea examenelor, ci maniera în care ME a început să o curme. La dezbaterile de la „Publika TV” erau mai mulți invitați. Majoritatea a avut puncte de vedere ce se desolidarizau de al lui Boțan (și al consăteanului

meu). Invitații afirmau ceea ce scriam și noi în „Făclia” – că în acești peste 20 de ani de independență, Educația a avut parte de puțini miniștri la fel de talentați ca Mihail Șleahțișchi.

Sub ministeriatul lui, ME a lansat apelurile „Toleranță zero față de fraudarea examenelor de BAC” și „Corupția omoară Educația!”. Printre cei 12 miniștri ai Educației de până acum, el e primul care nu a acceptat umil și tacit dezordinea, ci a recunoscut că școala e la fel de coruptă ca și societatea.

Dacă nu va combate corupția ministrul, cine să o combată? – iată întrebarea ce-i preocupă pe toți. Însă nimeni de la ME nu îndrăznește să o formuleze cu voce tare.

Mihail Șleahțișchi a fost la locul său din toate punctele de vedere – și ca voință politică, și ca energie intelectuală, și ca verticalitate morală, și ca devotament față de cauza Educației, și ca promotor neînfricat al idealului național, și ca promptitudine de a spune ce crede despre oameni și fenomene. De aceea nu a cochetat cu reformele, cum nu a cochetat peste Prut nici Traian Băsescu, luând măsuri nepopulare, însă Președintele României, pentru curaj, a trebuit să plătească, la fel s-a întâmplat și cu ministrul Șleahțișchi.

Continuare în pag.11

Septembrie nou cu ministru nou

Înainte de a vorbi despre noul ministru al Educației, Maia Sandu, reamintim că din cei doisprezece miniștri, cinci au fost ai Partidului Comuniștilor – Vancea, Sima, Beniuc, Țvircun și Șavga – dintre aceștia – doi rectori, Beniuc și Șavga, un șef de direcție raională de învățământ, Vancea. Un alt șef de direcție raională a fost Vladimir Dragomir, promovat de comuniști în

funcția de Președinte al Comisiei Parlamentare de specialitate (Vancea – de la Leo-va, Dragomir – de la Ștefan Vodă).

După înlăturarea PCR-ului de la putere, învățământul a fost condus de istoricul Leonid Bujor și de psihologul Mihail Șleahțișchi. Din pleiada celor doisprezece miniștri ai Educației, Larisa Șavga a fost singura femeie, deci Maia Sandu e a doua reprezentantă

a sexului frumos venită pe 24 iulie 2012 să preia conducerea Educației. De la 1 septembrie 2012, Maia Sandu va fi secondată de Loretta Handrabura și Tatiana Potâng. Recent, a fost invitat în echipă și un bărbat, al treilea viceministru – Igor Grosu.

Maia Sandu e un om tot atât de necunoscut pentru educație, cum a fost anterior, să zicem, Victor Țvircun, la a cărui investire în funcție, în 2006, cadrele didactice se întrebau: cine-i oare noul ministru, de unde l-au adus comuniștii? Nimeni nu auzise de el, Țvircun nu se făcuse cu nimic remarcant în școală. PCR-ului l-a promovat la minister din Orient, dintr-o ambasadă pe care istoricul Victor Țvircun o conducea. Iar Maia Sandu a fost invitată din Vest, unde a fost consilier al directorului executiv al Băncii Mondiale. Tânără, elegantă, zămbitoare, grațioasă, reprezentantă a unei misiuni fi-

nanciare planetare, ea a produs o impresie plăcută. Moldovenii își ziceau plini de mirare: „Uite, domnule, unde poți ajunge dacă ai talent, tocmai la Banca Mondială!”

Ce tangențe are un specialist în finanțe cu școala, nu se știe. Știm doar că Domnia Sa cunoaște bine finanțele, de asemenea, cum funcționează un mecanism global, organizat după un sistem de management de acest nivel.

Faptul că dna Sandu a fost rechemată și ea a acceptat să vină, merită, de asemenea, atenție, poți spera de pe acum că va încerca să pună pe alte resorturi bazele sistemului de administrare a Educației. De vreme ce străinii i-au arătat încredere, de ce să nu i se arate acasă? Fiind expert în științe reale, probabil, va promova o paradigmă de conducere așteptată aici, în R.M. Cu pedantismul financiarilor de la Banca Mondială, unde nu poți greși nici cu un dram, noul ministru va ține cont (și acasă) de orice detaliu în grandioasa reconstrucție a școlii naționale, cu multiplele ei aspecte.

Continuare în pag.7

DEMERS

Parlamentului Republicii Moldova,
Ministerului Educației,
Consiliului General al Sindicatului Educației și Științei,
Primăriei municipiului Chișinău,
DGETS, Direcțiilor Educație din sectoarele mun. Chișinău

Consiliul municipal Chișinău al Sindicatului Educației și Științei este profund îngrijorat de situația creată în urma modificărilor din Codul Muncii al Republicii Moldova, și anume completarea art. 301, alineatul (1), cu litera (c), cu următorul cuprins: „c) stabilirea pensiei pentru limita de vârstă” (în vigoare de la 8 iunie 2012), și cu Scrisoarea nr. 01-18/1991 din 23.07.2012 a Direcției Generale Educație, Tineret și Sport privind recomandările Ministerului Educației și ale Consiliului Republican al Sindicatului Educației și Științei referitor la aceste modificări.

În urma acestor modificări, majoritatea persoanelor

care au atins vârsta de pensionare vor rămâne fără locuri de muncă. Însă, după cum știm, cadrele didactice au o pensie foarte mică, care nu asigură un trai decent (procurarea produselor alimentare ale căror prețuri cresc pe zi ce trece, a medicamentelor și achitarea serviciilor comunale, în special pe timp de iarnă).

Potrivit art. 301, alin. (1) lit. c) din Codul Muncii, contractul individual de muncă, încheiat cu cadrele didactice, **poate înceta** în legătură cu stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

Continuare în pag.2

“FĂCLIA”, revista fiecărui cadru didactic

Abonați-vă pentru întreaga durată a carierei și vă veți bucura de succes întotdeauna!

PM 21280. Prețul pentru 4 luni - 85 lei

În învățământul profesional secundar demarează o reformă radicală

Întrebată fiind de ziarști care sunt concepțiile sale în ceea ce privește reformele în sistemul educațional profesional, Loretta Handrabura a spus că viziunea asupra acestei reforme ample este deja elaborată, că-i stipulată în proiectul Codului Educației și dezvoltată în alte documente strategice și politici. Acestea sunt: Programul de Activitate a Guvernului RM 2011-2014, SND „Moldova-2020”, prioritatea “Studii relevante pentru carieră”, Politica publică “Învățământul secundar profesional” - competențe adaptate pentru piața muncii, proiectul “Strategiei sectoriale de dezvoltare a învățământului pentru anii 2012-2020” și încă un proiect în lucru – PPP “Reconceptualizarea învățământului pedagogic”. Noile politici prevăd reforme de structură în actualul sistem secundar-profesional și mediu de specialitate – îmbunătățirea calității, implicarea partenerilor sociali, învățarea la locul de muncă și promovarea parteneriatelor publice-private.

- CE ACȚIUNI CONCRETE VIZEAZĂ REFORMA DE STRUCTURĂ A SISTEMULUI VOCAȚIONAL/TEHNIC?

Noul sistem se va numi Învățământ vocațional/tehnic (VET). El va fi organizat pe două niveluri: învățământul secundar vocațional/tehnic, realizat în școli și licee vocațional/tehnice și destinat absolvenților de gimnaziu, și învățământul postsecundar vocațional/tehnic, care se va realiza în școli vocațional/tehnice cu grupe pentru absolvenții învățământului liceal și colegii.

Pentru aceasta avem nevoie de surse financiare și asistență, bani pe care, în sfârșit, i-am obținut. După un an și jumătate de muncă, am câștigat un proiect de asistență tehnică cu grant nerambursabil de 5 mln. euro, oferit de Delegația Uniunii Europene și aprobat pe 27 iunie curent.

- CU CE SE VA SOLDA ACEST PROIECT DE ASISTENȚĂ?

Prin el, ne propunem să eficientizăm administrarea învățământului vocațional/tehnic, capacitatea acestuia de a asigura calitate și relevan-

ță între cererea societății și piața muncii, atât pentru tineri, cât și pentru adulți.

Proiectul țintește patru domenii de referință.

Vom începe cu cartografierea rețelei instituțiilor și elaborarea ulterioară a Master Planului de eficientizare a rețelei.

Demersul de reformă îl vom conjuga cu alte acțiuni conexe necesare, este vorba de consolidarea cadrului instituțional și a capacității la nivel de management central al Direcției VET în cadrul Ministerului Educației, care acum e formată doar din patru consultanți, și a Centrului Republican de Dezvoltare a Învățământului Profesional, unde avem numai trei angajați. Crearea structurilor pentru asigurarea dialogului social pentru cele mai importante ramuri ale economiei și a altor Comitete Sectoriale pe lângă cele patru existente reprezintă alte domenii de intervenții.

- CE DIALOG EXISTĂ, ÎN PREZENT, CU MEDIUL DE AFACERI?

Acesta trebuie fortificat. Implicarea agenților economici este necesară, de aceea primele eforturi în această direcție vor fi întreprinse, prin intermediul Comitetelor Sectoriale, în cele mai importante sfere economice, dar și printr-un mecanism de stimulare a mediului de afaceri.

Al doilea domeniu de intervenție al reformei vizează o serie de activități care vor avea drept scop sporirea calității în VET. Cele mai complexe acțiuni se referă la actualizarea Nomenclatorului și Clasificatorului de ocupații, la elaborarea Cadrului Național de Calificări pentru VET, în conformitate cu metodologia stabilită în Cadrul European de Calificări (EQF), la elaborarea politicii calității, a standardelor ocupaționale, educaționale și a curriculumurilor modulare, instruirea cadrelor didactice pentru asigurarea bunei implementări a noilor curriculumuri, dezvoltarea unui mecanism pentru certificarea, validarea și recunoașterea calificărilor, dezvoltarea unui sistem de management al performanței pentru sistemul VET, elaborarea și implementarea unei metodologii pentru evaluarea externă a competențelor profesionale a absolvenților, nivelurile de calificare, dezvoltarea sistemului de orientare profesională în școlile și colegiile VET și altele.

Este necesar să depășim insuficiența și caracterul necorespunzător al calificărilor pe piața muncii. Avem mult de muncit la acest capitol.

Prin domeniul trei de interven-

ție, ne vom concentra și asupra asigurării suportului pentru implementarea viitorului Program de Suport Bugetar pentru VET.

Cel de-al patrulea domeniu de referință vizează acțiuni menite să facă cunoscut societății sistemului VET reformat. Aici mizăm mult pe instituțiile media.

- PE CE ASPECTE-CHEIE SE VOR BAZA NOMENCLATORUL DE MESERII ȘI CURRICULUMUL?

Nomenclatorul de meserii este actualizat cu regularitate și adaptat la cerințele actuale ale pieței. A început să se actualizeze și curriculumul, însă este necesară o colaborare mai strânsă între instituțiile ce pregătesc specialiști și organizațiile obștești, agenții economici, patronate, care au nevoie de acești specialiști.

Cert este că noile curriculumuri vor fi axate pe formare de competențe generale și profesionale. Pentru moment, avem elaborate deja două curriculumuri modulare propuse spre implementare din 2013. Unul dintre acestea este la meseria *Lăcătuș instalator tehnică sanitară*, cel de-al doilea la *Bazele antreprenoriatului*, care va fi pilotat de la 1 septembrie.

- CE ÎNTREPRINDE ME PENTRU A SCHIMBA MENTALITATEA ȘI PENTRU A ATRAGE TINERII ÎN SISTEMUL VOCAȚIONAL?

Pentru a atrage tinerii în acest sistem, ei trebuie să vadă perspectiva angajării și posibilitatea unui salariu decent. Dar acest lucru nu ține doar de Ministerul Educației, ci și de Ministerul Economiei, de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, de alte autorități publice.

Din momentul în care se va contura o perspectivă clară de angajare după absolvirea învățământului vocațional/tehnic, fluxul de solicitanți pentru astfel de studii va crește. În învățământul vocațional/tehnic lucrurile trebuie îmbunătățite în așa fel, încât acest sistem să devină atractiv. Avem în vedere procesul educațional adaptat la cerințele pieței, dotări moderne echivalente cu cele de pe piața muncii, condiții mai bune de studii, de cazare, ghidare în carieră de pe băncile gimnaziului etc.

Această reformă reprezintă un prim pas în acest sens. („F”)

Nota redacției:

Dacă este cineva care merită cel mai mult felicitări cu prilejul noului an de studii, aceasta e dna Loretta Handrabura. Susținută de Delegația Uniunii Europene din Moldova, cu aceste 5 milioane de euro aduse de ea în RM, învățământul profesional secundar poate începe o nouă viață!

BAC-ul, frauda, transparența și deontologia televiziunilor

Fraudele de la BAC au fost pe larg mediatizate. Televiziunile se întreceau în reluarea pe ecran ba a doamnelor profesoare de la un liceu seral pornite, sub escortă, la sediul CCCEC, ba a conducerii Liceului „Mihai Viteazul”, ba a unor pedagogi din republică, chipurile, prinși în flagrant.

Flagrantele erau personificate, cu reluarea în plan mare a bieților pedagogi sau elevilor care copiază, dar iată că, încă până a se pune punct sesiunii repetate de BAC, pe 17 iulie, televiziunile au arătat, cu fețe acoperite, doi angajați ai Serviciului Vamal și un angajat al Poliției de Frontieră, care, pentru sume de bani impunătoare, facilitau contrabanda cu țigări, piese de schimb pentru automobile și fructe exotice. La percheziție s-au depistat în seiful inspectorului vamal 110.000 euro și 14.100 dolari SUA. Însă nimeni nu a aflat numele bănușilor, figurile lor nu au apărut în prim-plan, chiar dacă s-au dat pe post imaginile operative ale flagrantului, presupușii infractori nu au fost întorși cu fața spre telespectatori. Operatorii TV au montat materialul în așa fel ca să nu li se vadă fețele.

Lumea știe cine execută filmările în flagrante – acestea sunt planificate de polițiști și pregătite uneori cu multe luni înainte, camerele TV sunt ale lor, ale angajaților poliției și procuraturii. Polițiștii procedează așa aproape în toate cazurile în care acești operatori TV mediatizează desfășurarea flagrantelor (și obligă la aceasta șefii lor). Iar jurnaliștii TV nu-și fac probleme cu prezumția nevinovăției, pun pe post tot ce le aduc oamenii cu epoleți. Ai impresia că ei nu mai pot de fericire când primesc de la MAI subiecte fierbinți, nu-și bat capul cu deontologia. Principalul ca lumea să rămână perplexă în fața ecranelor.

Pe doamnele profesoare de la liceul seral, pe distinsa directoare de la Liceul „Mihai Viteazul” din Chișinău – cea care a făcut, muncind în sudoarea frunții, o bijuterie din acest liceu (grea moștenire de la Ștefan Moroșan), o carte de vizită a capitalei, jurnaliștii TV le-au arătat de zeci de ori, timp de mai multe săptămâni. Chipurile, priviți și luați aminte: iată unde-i cuibul celor mai mari corupți – în „casele luminii”.

Totodată, asociațiile pentru apărarea drepturilor omului, Audiovizualul, organizațiile ziariștilor tac mălc, nu scot o vorbă.

Ce poate crede cetățeanul de rând când e manipulat de televiziuni și prostit în asemenea hal? De ce conducerea MAI permite operatorilor TV în uniforme de polițist să transmită în mass-media informații trucate, dinainte concepute, care uneori au un anumit iz de cărdășie cu cei prinși în flagrant?

De ce încă înainte de a fi dovedită vina unor oameni, televiziunile își bat joc de ei, inclusiv de pedagogi, în văzul tuturor? Acum ne întrebăm: de unde să ia bani sârmanii pedagogi acuzați fără judecată (dacă salariul nu le ajunge nici pentru a-și achita facturile), ca să acționeze Republica Moldova la CEDO și să ceară despăgubiri morale absolut legitime? („F”)

„ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL AL RM EXISTĂ PROBLEME DE MORALITATE PROFESIONALĂ”

Așa a declarat ministrul Educației Mihail Șlehtițchi astă vară, la finele sesiunii de BAC. Iar Adrian Ghicov, directorul Agenției de Evaluare și Examinare, spunea că angajații agenției sunt presați să dezvăluie subiectele de examen.

Șlehtițchi a ținut să menționeze că, în ciuda presiunii ieșite din comun din partea celor interesați, Agenția de Evaluare și Examinare (AEE) a reușit să păstreze securitatea informațională a testelor de examene. Ministrul a subliniat că sesiunea de bacalaureat 2012 a confirmat faptul că în sistemul educațional al RM există grave probleme de moralitate profesională și de realizare calitativă a curriculumului școlar la clasă.

„Anul acesta ca niciodată a fost un interes sporit de a scoate din safeurile securizate ale Agenției testele de evaluare. Presiunea a venit atât din partea părinților, elevilor, cât și din partea unor colegi de breaslă. Eu și colegii mei am fost rugați să oferim ore particulare în temeiul subiectelor care vor fi administrate la examene, iar membrii grupului de lucru au fost curțați pentru a oferi dimensiuni de conținut din testul de examene”, a subliniat Adrian Ghicov, directorul AEE. („F”)

Sărbătorile ne bat la ușă. Cum le întâmpinăm?

Din când în când, înalții demnitari ar trebui să-și facă mea culpa

În acești 21 de ani, până și cea mai cuminte, mai așezată moral și mai devotată datoriei pătură socială – cadrele didactice, a fost nevoită să apuce drumul pribegiei, migrând masiv în Occident. În aceste condiții, cum ar putea fi numit destinul acestei țări, dacă nu unul tragic?

A-ți părăsi munca îndrăgită, familia, baștina înseamnă a-ți uita Patria, a te înstrăina de ea. Dar, pe de altă parte, viața totuși e primordială și Patrie îți poate fi orice colțisor al pământului – acolo unde poți supraviețui, tu și copiii tăi. Acești 21 de ani, am putea spune, sunt ani de răstăcire într-un fel de paranoia și genocid, care, se vede, le-au fost trimiși moldovenilor de Cel de Sus pentru cine știe ce păcate. Experții americani, după scrupuloase studii economico-demografice, au ajuns să declare că această țară avansează neabătut spre depopulare totală, fiind aproape prima din Europa și de pe Glob, care riscă chiar să rămână fără locuitori.

De bună seamă, de ce în 21 de ani Republica Moldova s-a resemnat să stea (neclintit!) pe ultimul loc în Europa la dezvoltarea economică? De ce „bravii” ei conducători nu au putut-o scoate din mizeria materială? Oare pot fi numiți conducători ai neamului acei care ba includ Republica Moldova în CSI (cum a făcut Snegur), ba îi separă pe moldoveni de frații lor români (cum a făcut-o Lucin-

schi sau Voronin), ba o fac membru al unei noi alianțe, chipurile, economică – Uniunea Euroasiatică?

Moldovenii, în acești 21 de ani, au ajuns să nu-și mai poată pune speranțe în niciun „bărbat al neamului”, să nu mai vadă vreun lider care ar fi capabil să-i salveze de la pieire. Republica Moldova nu are astfel de eroi. La cârma ei vin doar oameni mărunți. Dar, paradoxal, îi aleg pe sprânceană tot moldovenii, acei ce nu au emigrat încă. Nu ar fi putut Vladimir Voronin, care a guvernat țara aproape un deceniu, să sugrume sărăcia? Nu a înțeles el în ce constă istoria zbuciumată a Moldovei și că-i imposibil să rupi această palmă de pământ de frații ei de sânge? Blestemat va rămâne în veac și el, și ceilalți, care și-au făcut și-și fac de cap la guvernare, căutându-și fiecă-

re de interesele sale, incapabili să privească mai departe de poarta capitalurilor proprii în lungul drumului istoric.

Un capitol aparte, în negru, al tristei istorii a RM, ei și-l scriu chiar acum, cât mai sunt activi în viața politică.

* * *

Deocamdată, acesta ar fi unul din numeroasele bilanțuri ale căii parcurse de moldoveni de la 27 august 1991 încoace. Cu fiecă an trecut, tot mai mult te vezi cuprins de gândul că pe 27 august, dar și pe 31 august, nimeni nu ar mai trebui să jubileze, pentru că nu există niciun motiv. Dimpotrivă, în aceste zile drapelele arborate pe instituțiile de stat ale RM ar trebui coborâte în bernă – semn al faptului că statul își conștientizează vina pentru drama acestui popor. (Vlad SĂRĂTILĂ)

Băutură de-ar fi, că de sărbători moldovenii nu duc lipsă

În ultimii ani, cei mai mulți oameni aud doar de la televizor că astăzi în Republica Moldova iarăși se celebrează o anumită sărbătoare. Moldovenii văd la ecran ritualuri cu depuneri de flori la monumentul lui Ștefan cel Mare, felicitări ale unor conducători de state, chipurile, adresate poporului din RM. Dar acest popor se simte oarecum străin la el acasă, la aceste scene, la recepțiile lor pompoase. Poporul rămâne rece, căci nimeni nu-l invită să serbeze și el.

În temei, moldovenii se simt de parcă ar fi spectatori. Iar autoritățile organizează manifestări ca și când i-ar chema iarăși la alegeri. Repertoriul cunoscute, răsuflăte, care nu mai mișcă pe nimeni. Însă cu ele autoritățile se spală pe mâini. Pe înserate, ecranele azurii strălucesc de reflexele focurilor de artificii din centrul Chișinăului și omul din provincie se miră că, uite dom'le, capitala iar e în sărbătoare.

Un fior interior al vremelnicei, al instabilității și neîncrederii se cuibărește în sufletele oamenilor. Nu prea se gândesc ei la mese îmbelșugate în aceste zile, poate doar un pahar - două de vin ar mai închina, că – de, nu poți rata un asemenea prilej. Ar fi de-a mirării să-i vezi pe unii țărani sau intelectuali expediindu-și

sms-uri în zilele de 27 și 31 august, cu vibrante felicitări, expresie a atașamentului și patriotismului.

Și dacă-i așa, cine totuși sărbătorește în RM? Pe aolingvi nu-i interesează absolut deloc, ei au fost, sunt și vor fi străini în RM, ei consideră aceste sărbători o mascaradă.

Sărbătoresc, poate, consilierii de la Primărie, căci în planul de lucru al fiecăruia există anumite puncte legate de zilele de 27 și 31 august, pe care trebuie să le onoreze. Dacă în zona lor de influență există o școală, ei pot să o mobilizeze și, astfel, să dea de înțeles întregii comunități că azi e sărbătoare. Pe ici - pe colo, o adiere de sărbătoare se resimte în centrele raionale. Tumulul festiv e concentrat însă în capitală, dar și acolo exclusiv în preajma domnitorului cu crucea izbăvitoare în mână.

Ce-o fi cu moldovenii cărorora le place nu numai să muncească în sudoarea frunții, dar și să chefuliască din toată inima? E ciudat că aceste două zile mari ei parcă le-ar trece cu vederea. Întrucât unele sărbători religioase, cum ar fi Paștele Blajinilor, ei le-au profanat, e oarecum explicabilă deruta ce-i cuprinde pe 27 și 31 august. Ei încă nu au tradiția de a sărbători. Nu-i nimic, în curând și acest obicei se va statornici. Ai noștri sunt meșteri la născocit ritualuri. Băutură de-ar fi, că oameni de nădejde prin satele noastre se găsec. (Justin CALISTRU, pedagog)

Meritele patrioților - probabil, un pic exagerate

După ce Moscova a permis fiecărei republici din fosta URSS să-și ia atâta suveranitate cât poate duce, Moldova, cum s-a văzut, și-a luat prea multă – de aceea nu a putut și nu poate duce această povară, iar nostalgicii par să aibă dreptate bocind cu lacrimi amare defuncta URSS.

Când au văzut cum se abat pe capul lor distrugătoare vânturi ale tranziției, moldovenii au înțeles că tragedia cea mare a fost nu comunismul sovietic, despotismul imperial, dar aceste uriașe valuri ale tranziției (spre nicăieri și nimic sau, probabil, spre infern). O jumătate de Moldovă nu a stat mult pe gânduri și a plecat din țară fără regrete. S-a mai întâmplat vreodată oare în

istoria Moldovei, ca tu, mioticul, pașnicul și cuviosul, să fii izgonit din țara ta nu de invazii dușmane, ci de venirea „a lor tăi” la putere? Ca în locul surghiunului siberian să te apese un benevol exil apusean-european? Dacă Moscova le-ar fi dat nu doar libertatea, dar și oamenii cu care moldovenii să-și gestioneze Independența și Suveranitatea, obținute brusc și pe neaștepta-

te, poate că ei ar fi evitat această năpăstuitoare tranziție, acest tsunami al transformărilor haotice. Însă în fruntea lor au venit, mai întâi, doi foști activiști ai PCUS (Partidului Comunist al Uniunii Sovietice) – Mircea Snegur și Petru Lucinșchi – acesta din urmă chiar din eșalonul de vârf al conducătorilor sovietici din Kremlin, iar Mircea Snegur, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist de la Chișinău. De unde să fi știut acești doi granzi sovietici cum se lichidează sovietele, cum se păstorește o turmă umană lăsată brusc fără îndrumător, cum se trece de la o dictatură mai gravă decât cea fascistă la o societate cultă, luminată, de-

mocrată? Culmea a fost că din două rele moldovenii l-au ales nu pe cel mai mic, ci pe cel mai mare, când au dat timona conducerii în mâinile unui nomenclurist sovietic și mai înrăit – Vladimir Voronin. El nici nu a încercat, cum au făcut-o predecesorii săi, să se dea drept restructurist, avangardist occidental, democrat. Bolșevicul s-a poziționat, țanțoș și arrogant, drept marxist învederat, antiromân plin de venin. Destinul, așadar, s-a jucat cum a vrut cu moldovenii, întocmai cum s-ar juca talarurile oceanice învolburate cu o șubredă corăbioară purtată de vânt. Și aceasta din cauză că Moldova nu a avut oameni competenți pentru noua situație creată – până

și un Dumitru Moțpan, și o Eugenia Ostapciuc au obținut posturi-cheie în conducerea statului. Iar în fruntea Comisiei Parlamentare pentru Educație a ajuns un ignorant ca Vladimir Dragomir, care, deși deținuse anterior funcția de inspector școlar general la Ștefan Vodă, se crucea sincer văzându-i pe profesori că-i zic limbii materne – română.

Dacă ar fi avut de cucețrit ceva, moldovenii s-ar fi pregătit din timp și, poate, nu ar fi călcat prin străchini orbește. Însă Moscova nu i-a întrebat ce vor, i-a aruncat afară din imperiu – și basta! Istoria nu-i va înțelege pe acei care se bat cu pumnul în piept că ei au făcut în Moldova revoluție – și încă cu

prețul vieții! Dar nu-i așa. Nimeni nu și-a riscat barem un fir de păr de pe cap, iar cel mai bine cunoaște acest lucru Mihai Ghimpu, care, împreună cu Gheorghe și Simion Ghimpu, au luptat cu sovieticii mult mai înainte de destrămarea URSS. Acești trei frați, într-adevăr, s-au expus unor mari pericole și au fost prigoniți. Dar nu numai ei. Însă „patrioții de profesie” le-au confiscat meritele, îmbolnăvindându-se subit de o amnezie grea și au uitat aproape cu totul de ei și de tot ce a fost.

Noi, cadrele didactice, de Ziua Independenței, trebuie să vorbim răspicat și deschis despre aceste lucruri. (Elena POPOV, profesoară, Ialoveni)

Am văzut astă vară, la BAC, cât de tare s-au activizat băieții de la CCCEC ca să-i prindă pe cei mai mari și periculoși „rechini” ai corupției și parvenirii tenebroase, ilegale. Dar cine sunt acești băieți? Despre dânșii, vorbește șeful lor, directorul CCCEC, Viorel Chetraru. Citiți interviul de mai jos.

Un interviu cu Viorel CHETRARU, directorul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției: „Dosarele legate de corupție generează corupție”

– ESTE SUFICIENTĂ LEGEA ADOPTATĂ RECENT DE PARLAMENT CA SĂ SCĂPĂM DE CORUPȚIE?

– E doar un început, procesul de reformare prevede mai multe etape pe care suntem conștienți că le vom duce până la capăt. Prima ține de asigurarea independenței instituției specializate în combaterea și prevenirea corupției. Apoi, e vorba de transmiterea competențelor ce nu țin de combaterea acestui flagel altor autorități ca MAI sau Serviciul Vamal. Nu în ultimul rând, este vorba despre asigurarea unei eficiențe și integrități maxime a instituției, care va permite angajaților să activeze independent. Atât procedura de numire în funcție, cât și monitorizarea angajaților centrului, ne va permite să evităm implicarea ofițerilor în activități de corupție. Începând din octombrie, angajații actuali vor fi concediați, apoi vor trece concursul și vor încheia contracte de muncă, prin care statul le va oferi un mandat de încredere enorm: salariu bun, perspectiva creșterii în carieră, pachet social corespunzător, statut special. La rândul său, statul le cere acestor angajați să fie cinstiți și le spune: „Ca să mă asigur că veți respecta criteriile, vă voi verifica periodic și vă voi provoca”.

– CUM SE VA FACE ASTA?

– Testul de integritate este un instrument nou care înseamnă provocarea ofițerilor, după un scenariu bine gândit, ca să vedem cât de ferm stau pe picioare. Dacă vor fi constatate abateri de la lege, contractul de muncă va fi reziliat. Când vorbim despre corupția printre angajații CCCEC, cei ai Serviciului Vamal sau procurori, este dificil să-i reții. Ei cunosc toate metodele și sunt precauți. E ușor să reții un medic, un inginer, un funcționar de la Primărie. Din acest punct de vedere, testul este o soluție.

– ȘI ESTE DE AJUNS CA SĂ SCĂPĂM DE ACEST FLAGEL?

– Urmează să fie imple-

mentate și alte mecanisme. Ceea ce am reușit noi să realizăm, sub presiunea UE, de altfel, s-a făcut în ritmuri foarte rapide. Pentru că timpul ne-a presat, nu ne-am permis adoptarea la pachet a tuturor prevederilor pe care le-am avut incluse în strategia de reformare. E adevărat că legea a fost aprobată înaintea strategiei, deși urma să se întâmple invers.

– ATUNCI CÂT DE LOGICĂ A FOST ADOPTAREA ACESTEI LEGI?

– Nu a fost logic, dar e bine așa cum este. Lucrurile pot fi reparate. În iulie strategia a fost discutată la Guvern. I-am explicat premiei cât de important este acest proces. El a dat indicații ca toate instituțiile să își prezinte avizele. În strategie erau incluse prevederi care țineau de salarizare, care, la prima vedere, păreau exagerate. Era vorba de un salariu care ar putea acoperi cât de cât coșul minim de consum în Chișinău, ceea ce ar însemna 7-8 mii de lei.

– ȘI CE SALARIU ARE ACUM UN ANGAJAT AL CENTRULUI?

– 2.000 de lei pentru un ofițer tânăr, în timp ce salariul meu e de 5.790.

– CUM VĂ DESCURCAȚI CU ACEȘTI BANI?

– Foarte greu. Am o soție care desfășoară mai multe activități. Asta îmi permite un trai decent.

– DAR MAȘINILE PARCATE LÂNGĂ CCCEC VORBESC DESPRE O ALTĂ REALITATE...

– Păi tocmai de asta am introdus câteva mecanisme importante, ca să putem vedea dacă sunt sau nu corupți angajații CCCEC. Testul poligrafic ne va permite să întrebăm periodic angajații de unde au mașină sau casă scumpă. Totodată, le vom monitoriza stilul de viață. Chemam-i acum pe fiecare dintre ei și veți vedea că nicio mașină parcată aici nu le aparține. Vor motiva că au cumnați milionari sau soacre prin Italia. Am lista acestor automobile pe masă. Situația de la noi nu se deosebe-

te însă cu nimic de cea de la Procuratură sau Poliție. Dacă îl dau pe vreunul afară, până diseară primesc vreo 70 de apeluri telefonice „că e băiat bun și e de-al nostru”. Fiecare în parte e bun, iar în ansamblu are de suferit instituția, fiind percepută ca una coruptă.

– AȚI RECUNOSCUT CĂ AVEȚI PROBLEME LA CCCEC. DE CE NU AȚI SESIZAT PROCURORII ANTI-CORUPȚIE?

– Prefer să-i dau afară, pentru că nu am probe concludente. Singurul lucru pe care-l pot face este să chem angajatul și să-i zic: „Frate, ești compromis și nu pot merge alături de tine”. Nici testul integrității nu poate fi o probă, dar așa îl poți ușor da afară. După asta, nu mai are nicio șansă să se angajeze în organele de drept. Să nu uităm totuși că suntem primii care ne-am asumat testarea integrității. Ne vor verifica cei de la SIS. Directorul, de exemplu, poate fi liberat pentru orice șoaptă spusă aiurea. Va trebui să fie un fel de Făt-Frumos, având în vedere criteriile drastice după care va fi ales.

– APROPO, CE VEȚI FACE DUMNEAVOASTRĂ ÎN CONTINUARE? VĂ VEDEȚI ÎN ACEASTĂ FUNCȚIE ȘI DIN OCTOMBRIE?

– Nu am luat o decizie. De când sunt în funcție, am fost incisiv și am declarat că instituția trebuie reformată, în nouă ani, sunt al cincilea director. Nu e un lucru bun, și asta pe lângă faptul că ai fost numit pe principii politice, în nu știu ce condiții, la fel ca și adjuncții. În loc de angajați profesioniști, centrul se alege cu un fel de politrucci care se grăbesc să ajungă la partide ca să raporteze situația. Politizarea este cel mai grav lucru care distruge instituția. Am fost cel care am mers pe principii de depolitizare. În această situație cred că nu ar fi binevenită rămânerea mea în funcție. Chiar dacă nu sunt politician, am fost recomandat de un partid. Centrul trebuie să o ia de la zero. Facem un concurs transparent și să câștige

cel care are perspectivă. La fel, să uităm de toate declarațiile politice iresponsabile, potrivit cărora mai marii își împart funcții. Aceste instituții servesc cetățeanului. Tricolorul și omul din stradă e Dumnezeuul meu, nu politica. Târgurile politice distrug credibilitatea centrului. Pentru moment, decizia mea este ghidată de aceste principii.

– DECL. CENTRUL A FOST CONTROLAT ȘI PE TIMPUL DUMNEAVOASTRĂ?

– CCCEC a fost politizat de când a fost creat. Slavă Domnului, am reușit să promovăm anumite îmbunătățiri. Până acum nu au existat garanții suficiente ca un conducător să își exercite mandatul independent. Am inclus aceste garanții în noua lege. Ca stat, sunt obligat să le ofer angajaților toate condițiile să își exercite corect obligația. Dacă dau unui ofițer 2.000 de lei pe lună, iar el nu are casă, și mai vreau de la el să-și facă bine datoria, nu procedez corect. În jumătate de an, acest angajat se schimbă atât de mult, că nu voi ști ce să fac cu el. Decât să am 500 de angajați prost plătiți, mai bine 50, dar foarte bine remunerați. Știu că atunci când va lua un dosar în mâini nu se va gândi cine se află în spate. „Nu cumva e un politician, care ar putea pune capăt carierei mele?”.

– CUM SE FACE POLITIZAREA?

– Nu e o chestie directă. Directorul nu e o punte de legătură între Centru și politic. E vorba de angajamentul moral pe care îl ai. Până acum, nimeni nu și-a asumat să îmi dea indicații directe. În momentul învestirii, le-am spus în față liderilor politici că nu mă voi supune. Nu sunt sigur însă că asta au făcut-o și unii colegi de ai mei.

– CENTRUL FACE ZECE ANI. PUTEAM VORBI DESPRE EFICIENȚA ACESTEI STRUCTURI?

– În 2001, era corupție la tot pasul. Oamenii de afaceri erau zăpăciți. Dacă peste ei nu venea poliția economică, venea Fiscul. La toți trebuia

să le dai. Din punct de vedere politic, decizia de creare a centrului a fost corectă. Ce s-a întâmplat mai departe, mă refer la dosarele politice, a compromis activitatea instituției.

– DE CE NU SUNT CERCETAȚI PENAL GRANGURII MARI?

– Am investigat miniștri, șefi de agenții de pe timpul guvernării comuniste.

– CE SE ÎNTÂMPLĂ CU CEI DE AZI?

– O să vină și timpul lor. Putem vorbi de corupție când avem probe concludente. Pentru moment, sistemul nostru penal și de responsabilizare a funcționarilor nu este perfect. Avem un șir de prevederi care împiedică tragera la răspundere a persoanelor care au fost implicate în luarea deciziilor, din simplu motiv că au fost luate decizii colective. De exemplu, în cazul Ciocârlia (strada unde a fost ridicate casele de lux ale familiei Voronin - n.r.) răspunderea, practic, nu o poartă nimeni. Știm că societatea civilă vrea spectacol, noi nu vom oferi spectacol atât timp cât activăm într-un cadru legal. Să nu vă imaginați că miniștrii fură cu căldarea. Îi monitorizăm foarte atent. În instituțiile publice, corupți sunt funcționarii neclintii de ani buni, care cunosc cel mai bine cum se fac jocurile. De aceștia avem cu duimul.

– ȘI JUDECĂTORII?

– Vă tot întrebați de ce, oficial, nu avem judecători corupți. Foarte simplu, nimeni nu a venit la CCCEC să-i denunțe. Ce înseamnă un proces de judecată? Cineva vrea să-și rezolve o problemă, așa că va căuta toate posibilitățile să o facă. Nu va veni la noi, ci va merge la judecător. În jurul judecătorilor, procurorilor, ofițerilor de urmărire penală se află un alai de avocați care umblă cu „rezolvatul problemelor”. Azi nu sunt căutați avocații

buni care pot demonta orice probă sau să facă praf orice acuzare, e căutat cel care știe bine judecătorii. Am prins 15 apărători într-un singur an.

– DE CE NU MERGEȚI PÂNĂ-N PÂNZELE ALBE?

– Judecătorii au imunitate. Cum vă imaginați? Am reținut avocatul cu 20.000 de euro care știe că se va întoarce în instanță. Credeți că va recunoaște că banii sunt pentru judecător? Nu! Preferă să spună că banii sunt onorariu. Ce se întâmplă de fapt? Toată armata asta de avocați, procurori, judecători așteaptă dosarele CCCEC așa cum țaranul așteaptă ploaia. Din dosarele de la Poliție, cum ar fi furtul de găini sau de telefoane mobile, nu scot bani. Dosarele de combatere a corupției generează corupție. Nu pot înțelege cum din 500 de cazuri pe care le-am avut în vizor în 2011 nimeni nu stă la închisoare. Înseamnă că le-am dat ploaie la toți. Dacă mita nu a ajuns la ofițerul CCCEC, banii i-a luat procurorul, dacă nu procurorul atunci judecătorul. Pentru cine lucrăm și cheltuim bani? Iată de ce propunem schimbarea întregului sistem care să permită monitorizarea dosarelor. Azi, dacă deschizi safeul vreunui șef cu multe stele pe umeri, îți pui mâinile în cap când vezi câte dosare stau conservate acolo.

– ÎN MAI BINE DE DOI ANI DE CÂND OCUPAȚI ACEASTĂ FUNCȚIE, V-ABĂTUT CINEVA LA UȘĂ SĂ VĂ OFERĂ MITĂ?

– Personal, nu m-a abordat nimeni. Dar de multe ori mi s-a părut că mi-au fost transmise semnale. Activez de mult timp în organele de drept. E ca într-o familie mică, dacă te compromiți, nu mai ai posibilitatea să-ți faci datoria onest în acest mediu. Slavă Domnului, îmi duc numele cu demnitate. (Preluat din „Adevărul”)

“CHEIȚELE CUNOȘTINȚELOR”

– grădinița micilor talente

În anul precedent de studii Grădinița „Cheițele Cunoștințelor” din sectorul Buiucani al capitalei a anunțat concurs pentru un specialist de engleză, care să posedă cunoștințe lingvistice temeinice, dar și să fie pe placul copiilor. Directoarea Greta Pelin și metodista Emilia Tutunaru m-au invitat la o convorbire, mi-au examinat CV-ul, după care au asistat la o oră de probă și m-au angajat. Astfel, ziaristica pedagogică mi se îmbină armonios cu pedagogia practică. Colectivul grădiniței e unit, cu o bună pregătire. Regula numărul 1 aici e simplă – Învățăm prin joc. Grădinița e dotată cu o bază didactico-materială solidă și se constituie din patru grupe: “Fluturașii” (2-3 ani), “Albinuțele” (3-4 ani), “Prichindel” (4-5 ani) și “Abeceluș” (6-7 ani). Fiecare educator se specializează pe o anumită vârstă.

Primul lucru constatat de angajatul-ziarist: munca de educator e foarte grea! Dar, pe de altă parte, și plină de surprize. Pentru a face față, trebuie, mai întâi, să te îndrăgească copiii. Ca să fii respectată, ascultată, trebuie să știi bine psihologia copilului. Îți reușește numai dacă-i iubești pe copii și ești inițiat în probleme de pedagogie, psihologie.

Educatorii și direcția îi implică pe copii în activități cu tematici și moduri de organizare diferite. La ședințele metodice ale dnei Tutunaru fiecare educator vine cu idei, comunicări, informații originale, se discută scenariul activităților: fie dedicate Zilei de 8 martie, fie sărbătorilor pascale, Zilei Drapelului, Zilei copilului etc. Sunt și acum sub impresia pregătirilor de sărbătorile pascale. Cu două săptămâni înainte, educatorii și micuții au semănat grâu în lăzi, astfel ca în preajma sărbătorilor el să fie verde și des. Ajutate

de educatori și dădace, toate cele 4 grupe au frământat aluatul și au pregătit câte o coptură în formă de mieluț. Au copt și câte o pască pentru a o sfinți la biserică cu părinții. Mieluții i-au așezat pe grâul crescut, ca pe o pajiște verde. Fiecare grupă s-a străduit să reflecte atmosfera sărbătorii.

S-au făcut filme și poze afișate în holul de la intrare. În grupele “Fluturașii” și “Albinuțele” cele mai multe lucrări (mieluți, iepurași, ouă pictate, desene colorate, fluturași etc.) au fost realizate de educatoare.

În grupele mai mari atât copiii, cât și părinții au fost implicați în concursul pentru cel mai reușit coș de Paști. În grupa “Prichindel” te simțea ca într-o poveste - atmosfera era caldă, prietenoasă, lucrările confecționate produceau o impresie copleșitoare.

Nu cedau nici Abecelușii. La tablă erau expuse lucrări ce reflectau cunoștințele despre aceste sărbători, în clasă - aplicații, desene

etc. Toate au culminat cu o impresionantă activitate artistică ca, în final, directoarea Greta Pelin și metodista Emilia Tutunaru să premieze cele mai bine amenajate grupe.

Munca în această grădiniță este pentru mine o mare delectare spirituală. Voinicii mei din grupa “Albinuțele”, la doar 3 anișori învățau cu atâta sărg engleza, recitau cu vervă poeziile și gesticulau

emotivi, demonstrând că înțeleg semnificația cuvintelor rostite.

Dominic, Damian, Artina, Cezar, Francesca, Alex și ceilalți din grupa “Prichindel” m-au cucerit prin zâmbetele zglobii, prin libertatea în gândire, prin curiozitatea impetuoașă. Ei aveau deja o pregătire bună grație dnei Natalia Brânza, fosta lor profesoară de engleză. Eu am continuat munca în același ritm. Vocabularul nou, pronunția, versurile, cântecele – pe

toate discipolii mei le însușeau fără mari dificultăți. Fiecare zi era o provocare, fiecare lecție – un joc, un zâmbet și, finalmente, o laudă pentru fiecare succes raportat.

Copiii din grupa “Abeceluș” impresionau prin maturitate, spirit creativ, dorința de a acumula cunoștințe. Aici am descoperit – fiți atenți! – cum se înfiripă primele iubiri, primele prietenii, pasiuni. Copiii sunt atât de sinceri, nu ascund nimic: dacă iubesc, o spun deschis și tare. Am descoperit un copil-minune, Serghei – el prinde totul din mers, orice cuvânt nou din limba engleză și-l asimilează momentan, dar nu oricum, ci odată și pentru totdeauna. Are o memorie fenomenală, o logică oarecum nefirească pentru vârsta lui. În această grupă a dnei Ana Camerzan am descoperit și alte talente în devenire: Alina, Gabi, Rostic, Bety, Dan, Sandu și ceilalți – toți cu un potențial intelectual avansat.

E o plăcere să muncești pentru dezvoltarea creativă a acestor copii, să-i implici în permanentă în variate activități: arta plastică, educația muzicală, dansuri, taekwondo etc. Ceea ce și face zi de zi grădinița cu mica sa echipă.

Acum, copiii au mai crescut. Pe parcursul verii, “Fluturașii” au avansat și au fost primiți cu brațele deschise de dna Viorica Mursa în grupa “Albinuțele”. Cei din grupa “Albinuțele” au mers în grupa doamnelor Elena Teletchi și Natalia Brânză – “Prichindel”. Iar cei care au frecventat anul trecut grupa “Prichindel” – au mers la dna Ana Camerzan pentru a-i pregăti de școală. Doar cei care mai ieri erau Abeceluși astăzi nu mai sunt aici, au devenit elevi și-i așteaptă primul clopoțel la școală. Ei au spus deja *Adio, grădiniță!* pentru a face loc unui *Bună ziua, Școală!*

Elena VOROTNEAC

Această tragedie a avut un răsunet pe întreg teritoriul Moldovei. Un accident rutier cu un bilanț îngrozitor: 13 morți și 37 de grav răniți, îmbarcați într-un mijloc de transport de pasageri cu o capacitate de doar 17 locuri.

Tragedia s-a consumat, dar au rămas multe incertitudini. Timp de mai multe săptămâni se caută vinovatul. Dar de ce să-i cauți dacă șoferul știa că mașina sa nu-i proaspăt ieșită de pe conveier și dacă el a fost

atenționat că există unele probleme la frână? Cred că și pneurile nu erau prea noi. Și de ce atunci a ticsit de trei ori mai mulți pasageri decât capacitatea vehiculului? De ce el, om cu experiență, s-a încumetat să oprească motorul la vale, având atâta lume la bord? Doar se știe că motorul, dacă-i pornit, chiar dacă cobori pe pantă, viteza e mult mai mică! Catastrofa ar fi putut fi evitată.

Pentru mine a fost un mare semn de întrebare și comportamentul pri-

Tragedia de la Ungheni

marului, Dumnezeu să-l ierte. Se zice că despre morți ori nu se vorbește deloc, ori doar de bine. Dar cum a putut primarul să-și urce soția și fiica într-o „cutie de conserve”? A fost ales ca să rezolve problemele și să-i protejeze pe oameni, însă el a mers pe mâna șoferului. Știți de ce scriu aceste rânduri? Pentru că mă gândesc și la alți primari, și la alți conducători de orice rang, impliciți, la acei peste o sută de directori de școli din republică cărora le-au fost puse la dispoziție autobuze pentru a transporta elevii din alte sate. Dacă dorești să ocupi o funcție, gândește-te mai întâi la obligații, îndatoriri, nu doar la privilegii.

Să nu le fie cu supărare celor care-și fac cinstit datoria, dar acei conducători care nu pot soluționa cele mai mici chestiuni trebuie să

renunțe și să plece.

Și noi, și Dumneavoastră, stimați cititori, am discutat mult pe marginea tragediei de la Ungheni, ea a fost mediatizată pe larg. Eu și colegii mei ne-am zis că dacă am fi fost primari niciodată nu am fi urcat în acel autobuz, dar nici oamenilor nu le-am fi permis s-o facă. Am fi găsit un alt mijloc de transport, am fi propus ca autobuzul să mai facă un drum până la Morenii Noi și înapoi, două rute...

Un coleg mi-a zis: „Pe tine niciodată nu te-ar fi ales primar!”. A zis așa, pentru că m-a văzut, probabil, cea mai revoltată. De bună seamă, nu-mi pot găsi locul. Colegul a continuat: „Nu vei fi, pentru că nu vei închina la bar cu consătenii, pe unul l-ai probat că nu are grijă de copii, pe altul că-și bate soția, iar pe al treilea că trage chiulul și nu vrea să lucreze... Și cine o să te aleagă?”

El vorbea, iar eu mi-am amintit de o țară în care a devenit președinte o persoană din rândurile minorităților sexuale din simplul motiv că în acea țară 50 + 1 locuitori erau minorități sexuale.

Am folosit termenul „cutie de conserve”, pentru că, într-una din zile, după ce în Chișinău au fost verificate microbuzele tot cam de 17 locuri, eu mergeam pe stradă cu un coleg și el m-a întrebat: „Vrei să vezi o cutie de conserve?”. Mi-a arătat un maxi-taxi ticsit până la refuz cu pasageri. Am „adoptat” cu colegul următoarea rezoluție: să-i obligăm, ca cetățeni, pe agenții de circulație sau pe alte persoane responsabile, să urce ei înșiși în astfel de microbuze și să parcurgă de la un capăt la celălalt Chișinăul. Poate doar așa vor putea trage concluziile de rigoare.

Dr. Iulia MALCOCI

Технологии воспитания межкультурной толерантности

Какие конкретные шаги необходимо предпринять, чтобы воспитать толерантную личность?

По нашему глубокому убеждению, прежде всего – изменить отношение взрослого общества к детству. Очень важная проблема – педагог и его роль в воспитании толерантной личности. Трудно представить, что учитель, нетерпимый к другим, сможет вызвать у школьников толерантное отношение к другим людям, другим культурам. В нашем лицее с педагогами, классными руководителями проводятся конференции, «круглые столы», семинары, педсоветы, тренинги, которые не только направлены на формирование толерантного отношения педагогов к детям, но и обучают педагогов тем конкретным шагам, которые им необходимо предпринять, чтобы воспитать толерантную личность. Например, «круглый стол» «Толерантный человек: как его воспитать?», теоретический семинар «Способы воспитания толерантной личности», конференция «Права человека начинаются с прав детей», психолого-педагогический семинар «Система работы классного руководителя по социальной защите своих воспитанников от неблагоприятных воздействий окружающей среды», психологические тренинги «Коммуникативные умения педагога», «Саморегуляция эмоциональных состояний в деятельности педагога», семинар-практикум «Воспитание толерантности у учащихся через изучение юридических документов о правах ребёнка».

В процессе воспитания межкультурной толерантности у детей необходимо в первую очередь преодолеть такие барьеры, как отсутствие у воспитанников устойчивых традиций свободы, плюрализма, уважения прав и свобод других и характерные для подростков эгоцентричные

установки сознания. С этой целью проводятся учебные и игровые занятия, на которых используются преимущественно интерактивные методы – ролевые игры, дискуссии, тренинги, групповая работа. Такие занятия предполагают создание условий для ориентации детей на неприятие насилия, справедливость, законность, т.е. нравственных основ поведения в обществе. У этих занятий есть и другие цели: развитие у школьников критического мышления, навыков учебной самоорганизации, групповой работы, умения вести диалог и аргументировать свою точку зрения, продуктивно оппонировать и адекватно, по достоинству оценивать иные позиции. Этим закладывается основа для воспитания толерантного гражданина. Продуктивно и весьма интересно прошли для ребят такие учебные и игровые занятия, как «Право быть не таким, как все», «Презентация субкультур», этическая беседа с элементами дискуссии «Искусство быть другим», психологический тренинг «Искусство взаимопонимания и разрешения конфликтов», «круглый стол» «Мы обозначены единым словом – Человек», беседа с элементами диспута «Культура общения», практикум по культуре общения «Конфликты и их источники», час общения «Будьте добрыми и человечными», КВН «Через сказку заглянуть в жизнь другого народа», КВН «Да здравствует дружба!», цикл классных часов по культуре толерантности.

Мы большое внимание уделяем проведению общелицейских воспитательных мероприятий, коллективных творческих дел, которые позволяют «приглушить» эгоцентрическую направленность, проявить альтруизм, сопереживание, терпимость, вз-

аимопонимание, взаимопомощь. Прежде всего, это мероприятия о культуре разных народов, в том числе своего, о межкультурных связях. Например, «Золотая осень», праздник встречи весны «Мэрцишор», проводы зимы «Гуляем Масленицу», конкурс познавательно-развлекательных программ «И мелькают города и страны», конкурс детских развлекательных программ «Дадим шар земной детям», конкурс «Фабрика звёзд», городской фестиваль-конкурс фольклорных представлений «Зимние традиции и обычаи русского народа», городской фестиваль детского творчества «Веснянки», литературно-музыкальная композиция на основе фольклора русского, украинского и молдавского народов «Посиделки у Семёновны» и многие другие.

Ярко выраженную этнофольклорную направленность имеют украинская фольклорная группа «Барвінок», румынская фольклорная группа «Plai», русская фольклорная группа «Славянская ярмарка», ансамбль эстрадного танца «Конфетти», вокальная студия «РИОС», работающие в системе дополнительного образования лица, в которых большое внимание уделяется изучению видов народного искусства. Ведь народное творчество является почвой и источником каждой национальной культуры: здесь её начало, здесь её корни. Откуда мы? Кто мы? Куда мы идём? Как трудно ответить и как интересно понять и узнать!

Неоценимую роль в воспитании культуры толерантности играет, на наш взгляд, участие ученического и педагогического коллективов лицея в акциях милосердия: помощь детям-сиротам и детям инвалидам, детям из мало-

обеспеченных семей, обучающимся в лицее, детям-сиротам детского дома с. Валя Норокулуй, учащимся гимназии с. Хыртоп Теленештского района, помощь детям-сиротам детского дома и интерната с. Попенки Рыбницкого района, помощь детям, пострадавшим от наводнения, лицея «Чезар Раду» с. Леушени. Здесь на второй план отходят культурные стереотипы и ярче проявляются человеческие качества, что для подростка гораздо важнее, чем этническая или религиозная принадлежность.

Вряд ли можно говорить, что в результате усилий педагогов у подростков быстро сформируется толерантная позиция. Ведь любая жизненная позиция требует значительного времени, необходимого жизненного опыта. Но ждать некогда. Лицей живёт и действует сегодня и сейчас. Это тот же родительский дом, но только с большими возможностями, большим выбором. В нём так же уютно каждому, как в семье, каждого любят, уважают, ценят, независимо от успехов в учёбе, за то, что он – человек. Это мастерская, где дети воспитываются, осваивая духовные богатства народной культуры, народных традиций и нравственности; это укоренение ребёнка в том лучшем, что накоплено разными народами, это поиск смысла и новых форм жизни, идеала добра, любви, правды и красоты.

Людмила РАФИЕВА,
преподаватель истории
I дидактической степени,
заместитель директора
по воспитательной работе
лицея им. Петру Мовилэ,
Кишинев

Юлия ЧЕРНЕЙ,
преподаватель
русского языка
высшей
дидактической
степени,
Гимназия с. Дрокия
Дрокиевского района

Игровые задания на уроках русского языка в молдавской школе

Одной из основных составляющих коммуникативной компетенции является речевая компетенция, которая направлена на приобретение учащимися способности воспринимать, воспроизводить и продуцировать коммуникативные единицы определённого коммуникативного содержания. Овладению устной коммуникацией на русском языке в рамках речевых тем и ситуаций общения, предметных предметным курсом предусмотрено использование игровых заданий в учебном процессе. Методическая значимость игры заключается в том, что она позволяет включить учащегося в занятие не частично и не формально, а даёт ему возможность проявить лучшие личностные качества, создаёт атмосферу свободного общения в классе. Включаясь в игру, учащийся получает от занятия удовольствие, т.е. игра стимулирует (даже самого слабого ученика) к участию в занятии. Особенно ценно использование игровых заданий в условиях сельской школы, где отсутствует языковая среда.

В практике обучения языкам, в том числе и неродным, используются различные типы учебных игр. С точки зрения специфики формирования речевой компетенции учащихся наиболее эффективным, как показывает опыт, является использование ролевых игр, игровых и игр смешанного типа – ролевых игр с элементами дискуссии.

Ролевые игры представляют собой ряд

проблемных задач. Включаясь в ролевую игру, учащийся обязан решить проблемную задачу и правильно проиграть свою социальную роль.

При использовании игры-дискуссии учитель, ставя общую проблему, вызывающую интерес учащихся, побуждает их к развернутому высказыванию, в которых они выражают и аргументируют свою точку зрения.

Проведение учебных игр требует от учителя тщательной подготовки. Прежде всего, определения и введения языкового и коммуникативного материала, необходимого для выполнения игрового задания. Перед началом игры учащиеся должны знать или иметь перед собой списки слов и выражений, проблемный информационный материал, ориентирующий в игровой проблеме, и реквизит, т.е. реальные или условные предметы, над которыми совершаются игровые действия.

Речевые темы, элементы конструирования речевой деятельности, а также виды учебной деятельности, предусмотренные предметным курсом, создают широкие возможности для использования игровых заданий в учебном процессе. При этом следует отметить, что в учебниках по русскому языку для VI и VII классов представлены интересные игровые задания различных типов. Учителю необходимо методически правильно использовать их на уроках с учётом уровня речевой подготовленности учащихся конкретного класса.

Примеры игровых заданий, использованных мной на уроках русского языка в VI-VII классах.

I. РОЛЕВАЯ ИГРА.

1) **Семейный альбом.** Речевая тема «Чему учит нас семья?», VI класс.

Задание.

а) К вам в гости пришел одноклассник. Покажите ему семейный альбом и попросите угадать, кто изображён на фотографиях.

б) Вы пришли в гости к однокласснику. Попробуйте угадать, кто из его родственников изображён на фотографиях из его семейного альбома, определите возраст этих людей, род их занятий и др.

2) **Познакомьтесь с нашей гимназией (лицеем).** Речевая тема «Школьные годы», VII класс.

Задание.

а) Вы – делегация учащихся из России (называется город), которая приехала к вам в гости по вашему приглашению. Сегодня у вас встреча с учителями гимназии. Расспросите их о том, что представляет учебное заведение, в котором они работают.

б) Вы – представители администрации гимназии. К вам прибыла делегация из России. Ответьте на вопросы коллег, познакомьте их с гимназией.

II. ИГРА-ДИСКУССИЯ. (Ролевая игра с элементами дискуссии).

1. **Что будут носить в 2020 году?** Речевая тема «О вкусах поспорим», VI класс.

Задание.

Мы – участники конференции «Мода 2020 года». Выскажите своё мнение о том, какой будет мода в 2020 году.

Подготовку к игре можно дать в

качестве домашнего задания. Можно распределить темы основных докладов: «Одежда для дома», «Рабочая одежда», «Мода и национальная традиция». Для ведения конференции выбирается председатель, устанавливается регламент и т.п. Учащимся рекомендуется представить свои эскизы одежды.

2. **Семья и школа.** Речевая тема «Школьные годы», VII класс.

Задание.

а) Вы – члены редакции телепередачи «Для вас, родители». Вам нужно организовать «круглый стол» для обсуждения проблемы «Семья и школа». Продумайте, кого пригласить на передачу, какие вопросы предстоит обсудить?

3. **Игра-дискуссия.** Правильно ли мы питаемся? Речевая тема: «О вкусах поспорим», VI класс.

Задание.

Вы – группа экспертов-диетологов, которая должна разработать оптимальное меню для детей подросткового возраста. Предложите и аргументируйте свой вариант меню. Выслушайте и оцените предложения ваших коллег. В своих рекомендациях учитывайте примерное количество калорий, содержание в них витаминов, их вкусовые качества и т.п.

В заключение отметим, что использование игровых заданий вносит разнообразие в учебный процесс, способствует созданию языковой среды на уроке, расширяет и углубляет интерес к изучению языка и в конечном итоге повышает эффективность формирования у учащихся коммуникативной компетенции.

